

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 938/2018
02.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Копривице, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 151/17 од 06.03.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 510/18 од 16.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Копривице, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 151/17 од 06.03.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 510/18 од 16.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 151/17 од 06.03.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и одређено да ће сходно одредби члана 45. став 5. КЗ, окривљени АА казну издржавати у просторијама у којима станује и то у ..., ул. ..., са електронским надзором. Окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. У изречену казну затвора окривљеном АА се урачунава време задржавања у трајању од 48 сати. Истом пресудом на основу одредбе члана 85. КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности забране обављања дужности санитарног инспектора у трајању од три године од дана правноснажности пресуде с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања ове мере, док је исти обавезан да сноси трошкове свог браниоца ангажованог по пуномоћи, док других трошкова кривичног поступка није било.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 510/18 од 16.07.2018. године уважена је жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и преиначена пресуда Вишег суда у Новом Саду К 151/17 од 06.03.2018. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА за кривично дело примање мита из члана 367. став 2. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од једне године у коју му се урачунава време задржавања у трајању од 48 сати, док су жалбе окривљеног лично и браниоца окривљеног одбијене као неосноване, а побијана пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Копривица, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и због, а како то произилази из садржине захтева због повреде кривичног закона 439. тачка 1) ЗКП и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исте преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Копривице је неоснован.

Бранилац окривљеног АА захтевом за заштиту законитости правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да у конкретном случају нису били испуњени сви потребни елементи општег појма кривичног дела и то дело (радња), предвиђеност у закону, противправност и кривица, те да радња окривљеног која се огледа у томе да је узео новац од ББ и у њено име уплатио казну не представља радњу извршења кривичног дела у питању.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 367. став 2. КЗ којом је одређено кривично дело примања мита прописано је да ће се казнити затвором службено лице које непосредно или посредно захтева или прими поклон или другу корист или прими обећање поклона или друге користи за себе или другог да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морало извршити или да не изврши службену радњу коју не би смело извршити.

По оцени Врховног касационог суда, према законском опису овог кривичног дела радња извршења истога прописана је алтернативно и огледа се у захтевању или примању поклона или друге користи или у примању обећања поклона или друге користи за себе или другог да службено лице у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морало извршити или да не изврши службену радњу коју не би смело извршити.

Последица овог кривичног дела огледа се у угрожавању правилног и законитог вршења службених или других јавних овлашћења, којима се ствара опасност за службу или неку другу дужност.

Извршилац овог кривичног дела у свим наведеним облицима може бити само службено лице, а за облик кривице извршиоца потребан је умишљај који се састоји у томе да код учиниоца постоји свест о томе да је поклон или друга корист или обећање поклона или друге користи примио због тога да би извршио оно што од њега очекује давалац мита.

Кривично дело у питању јесте предвиђено у закону као кривично дело. Предвиђеност у закону неке радње односно људског понашања као кривичног дела, подразумева и противправност што значи остварење битних елемената законског описа неког кривичног дела и отуда се елемент противправности пре свега везује за појам бића кривичног дела које подразумева и постојање кривице односно субјективног елемента кривичног дела.

Сходно цитираној одредби члана 367. став 2. КЗ и датом тумачењу исте, по оцени Врховног касационог суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени у критичном периоду у својству службеног лица, санитарног инспектора у Покрајинском секретаријату за ... непосредно захтевао поклон у новцу да би извршио радњу коју је и морао извршити у оквиру свог службеног овлашћења и то да сачини записник у коме ће ББ у одређеном року наложити да отклони уочене недостатке на тај начин што јој је прво након завршеног прегледа објекта рекао да ће јој морати написати мандатну казну у мањем износу, да је не би "слао на суд", али да ће се о томе договорити када му у канцеларију донесе документацију на преглед, да би потом дана 09.06.2017. године у просторијама Покрајинског секретаријата за ... захтевао од ББ тачан износ новца у износу од 10.000,00 динара за мандатну казну" да не би против ње покренуо прекршајни поступак, након чега је дана 12.06.2017. године у просторијама Одељења санитарне инспекције сачинио записник о инспекцијском надзору број 138-53-01484-3/2017-02 са датумом 06.06.2017. године у коме је констатовао уочене недостатке у објекту и у коме је, у складу са Законом о инспекцијском надзору оставио рок од 15 дана за отклањање уочених недостатака, под претњом издавања прекршајног налога, а након што му је ББ предала поклон – новац у износу од 10.000,00 динара истој је предао службену белешку у којој је констатовао да је од ББ наплаћена новчана казна у износу од 5.000,00 динара.

По оцени Врховног касационог суда, из наведене изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ за које је окривљени АА оглашен кривим.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног АА да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Наводима из захтева браниоца окривљеног да другостепени суд у образложењу своје пресуде није дао јасне, непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања по оцени Врховног касационог суда, произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осим тога, бранилац окривљеног у захтеву указује да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању што значи да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом.

Како, погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање као ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају законске разлоге таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.**